

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-11S/105/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200401
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2026:4021200401.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a sudcov Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. X, XXX XX D. E., právne zastúpená: slc partners s.r.o., so sídlom F. D. XX, XXX XX G. C., H.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom I. XX, XXX XX G. G., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 149109/2021 zo dňa 07.04.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad D. (ďalej „správca dane“) vykonal u subjektu A. B. PEKÁREŇ NELA, s miestom podnikania J. XXXX/X B., XXX XX D. E., H.: XX XXX XXX, ktorý subjekt ukončil podnikateľskú činnosť ku dňu 01.01.2022 (ďalej „daňový subjekt“) daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty (ďalej „DPH“) za zdaňovacie obdobia január až december 2017, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 101463921/2019 zo dňa 14.06.2019.

2. Daňová kontrola, začatá dňa 09.05.2018, bola vykonaná v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom v rozhodnom čase (ďalej „daňový poriadok“). Správca dane kontrolou predložených účtovných dokladov zistil, že daňový subjekt si v kontrolovanom zdaňovacom období uplatnil právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 30.09.2017, vystavenej v celkovej sume XX XXX eur, z toho základ dane v sume XX XXX eur a DPH v sume XX XXX eur za dodané reklamné služby v zmysle Zmluvy o poskytovaní reklamných služieb zo dňa 04.01.2017. Faktúru vystavila spoločnosť AKYS, s.r.o. (ďalej „AKYS“).

3. Správca dane za účelom preverenia dodania fakturovaných služieb požiadal dožiadaním zo dňa 21.06.2018 miestne príslušného správca dane dodávateľskej spoločnosti o preverenie, či spoločnosť dodávateľskú faktúru vystavila, kto ju podpísal, čo bolo predmetom fakturácie, či bola daň z faktúry priznaná a odvedená, akým spôsobom bol uzatvorený obchodný vzťah a kto za spoločnosti ho uzatvoril. Z odpovede na dožiadanie vyplynulo, že správca dane za účelom preverenia požadovaných skutočností vyzval predvolaním zo dňa 11.07.2018 k podaniu svedeckej výpovede p. C. A., konateľa spoločnosti K., ktorý si predvolanie neprevzal. Pri ústnom pojednávaní konanom dňa 08.08.2018 za účasti splnomocneného zástupcu daňového subjektu p. A. uviedol, že spoločnosť nemala na

vykonávanie reklamných činností zamestnancov a ani materiálne vybavenie, reklamné a marketingové služby komplexne zabezpečovala subdodávateľským spôsobom spoločnosť PETAS, spol. s r. o. (ďalej „PETAS“), ktorú zastupoval p. L. M., a to v zmysle uzatvorenej zmluvy o obchodnej spolupráci. Svedok (p. A.) zároveň nepredložil správcovi dane na preukázanie svojho vyjadrenia žiadne doklady a dôkazy z dôvodu, že boli dňa 04.03.2018 zaistené Kriminálnym úradom finančnej správy. Správca dane ďalej zistil, že spoločnosť PETAS zanikla v dôsledku zlúčenia a od 22.02.2018 sa stala jej právnym nástupcom spoločnosť SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE, s.r.o. (ďalej „SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE“). Miestne príslušný správca dane (Daňový úrad N.) na základe dožiadania zo dňa 01.10.2018 doručil fotokópie faktúr vystavených spoločnosťou AKYS pre kontrolovaný daňový subjekt, Zmluvy o poskytovaní reklamných služieb zo dňa 04.01.2017 vrátane jej dodatkov, hlavnú knihu, evidenciu DPH a knihu dodávateľských a odberateľských faktúr.

4. Dňa 24.07.2018 bola správcovi dane doručená odpoveď dožiadaného Daňového úradu N., ktorý vykonal na adrese sídla spoločnosti SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE miestne zisťovanie a zistil, že spoločnosť sa na adrese sídla nenachádza. Predmetná spoločnosť nemala zamestnancov a ani majetok, posledné daňové priznanie na dani z príjmov právnickej osoby podala za zdaňovacie obdobie roka 2016 a ku dňu 31.07.2014 jej bola ukončená registrácia k DPH. Bývalý konateľ p. A. (konateľ od 17.02.2014 do 29.03.2018) vo svojom vyjadrení uviedol, že o skutočnosti, že bol konateľom spoločnosti SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE nemá vedomosť, prišiel za ním istý pán, ktorý mu dal podpísať doklady, o aké doklady sa jednalo, uviesť nevedel. Ďalej uviedol, že žiadne doklady spoločnosti SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE nemá, žiadnu činnosť za spoločnosť nevykonával, iba podpisoval doklady. K sídlu spoločnosti sa vyjadriť nevedel, na konanie za spoločnosť nepoveril žiadnu osobu. Správca dane ďalej zistil, že majiteľ nehnuteľností neudelil spoločnosti SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE súhlas na zápis nehnuteľnosti ako sídla spoločnosti.

5. V rámci daňovej kontroly bol Daňovým úradom A. na základe dožiadania správcu dane vypočutý aj p. M., ktorý uviedol, že bol konateľom spoločnosti PETAS, ktorej hlavným predmetom činnosti bolo sprostredkovanie reklamy a marketingu, spoločnosť nemala zamestnancov, mala virtuálne sídlo, svoju podnikateľskú činnosť vykonávala na celom území Slovenskej republiky, faktúry vystavoval a podpisoval osobne a taktiež osobne podával daňové priznania k DPH. Ďalej uviedol, že konateľa spoločnosti AKYS (p. A.) poznal, obchodný vzťah nadviazali v roku 2016, uviedol služby, ktoré boli spoločnosti AKYS poskytnuté, pričom spoločnosť PETAS nerealizovala dodávku služieb priamo, ale boli zrealizované dodávateľským spôsobom, a to výhradnými dodávateľmi spoločnosti - spoločnosťou GASS, s.r.o. (ďalej „GASS“) a neskôr Bright Industry s. r. o. (ďalej „Bright Industry“) K službám boli vypracované dokumentácie o zrealizovaní pravosti obchodu, zmluvy, fotodokumentácia, CD nosiče a tzv. hodnotiace správy. Konateľ spoločnosti p. M. nepredložil správcovi dane na preukázanie svojich tvrdení žiadne dôkazy z dôvodu, že ich odovzdal pri prevode obchodného podielu, ktorý bol riešený cez právnych zástupcov, v zmysle odovzdávacieho protokolu novému konateľovi, zástupcovi nástupníckej spoločnosti SLOVAKIA TRANSPORT SERVICE.

6. Správca dane na základe vyjadrenia konateľa spoločnosti PETAS o tom, že výhradným dodávateľom služieb pre spoločnosť bola spoločnosť GASS (spoločnosť GASS dňa 10.08.2017 zanikla a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť PADAVAN, s.r.o. a spoločnosť Bright Industry), požiadal Daňový úrad G. o zabezpečenie svedeckej výpovede bývalého konateľa p. I.. Pán I. poskytol správcovi dane v súvislosti s výkonom daňovej kontroly DPH za zdaňovacie obdobie január až december 2017 vykonanej v spoločnosti AKYS vyjadrenie, v ktorom potvrdil vykonávanie sprostredkovateľskej činnosti v oblasti reklamy (nákup a predaj reklamných práv), pričom vystavovanie faktúr a vedenie účtovníctva zabezpečoval osobne, spoločnosti mali virtuálne sídlo, označil dodávateľov spoločnosti, s ktorými komunikoval osobne alebo e-mailom, a tiež identifikoval akcie, na ktorých zabezpečoval reklamné služby. Ďalej uviedol, že spoločnosť nebola organizátorom podujatí, na ktorých zabezpečoval reklamné služby, jediným odberateľom jeho služieb bola spoločnosť PETAS na základe zmluvy, ktorej predmetom boli reklamné práva a zabezpečovanie reklamných priestorov.

7. Daňový subjekt si ďalej v kontrolovanom zdaňovacom období uplatnil právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 2017230 zo dňa 30.09.2017 vystavenej spoločnosťou OP Servis s.r.o. (ďalej „OP Servis“) v celkovej sume X XXX,XX eura, z toho základ dane v sume X XXX eur a DPH v sume X XXX,XX eura za dodané baliace služby. Správca dane zistil, že spoločnosť bola dobrovoľne vymazaná z obchodného registra dňa 27.02.2018 a jej právnym nástupcom sa v dôsledku zlúčenia stala spoločnosť

JT COMPANY INVEST s. r. o. (ďalej „JT COMPANY INVEST“), ktorej konateľom bol občan Rumunskej republiky C. C. O.. Z odpovede miestne príslušného správca dane na dožiadanie vyplynulo, že zásielky zaslané správcovi dane na adresu sídla spoločnosti JT COMPANY INVEST boli vrátené s poznámkou pošty „adresát neznámy“, spoločnosť so správcovi dane nespôlupracuje, sídlo spoločnosti je neaktívne a poskytovateľ virtuálneho sídla vypovedal zmluvu z dôvodu neplatenia nájmu zo strany nájomcu. Z odpovede ďalej vyplynulo, že konateľom spoločnosti je občan Rumunska a dotknutej spoločnosti bola ku dňu 17.02.2017 zrušená registrácia pre DPH. Z uvedených dôvodov nebolo možné informácie požadované v dožiadaní preveriť a dodanie služby spoločnosťou JT COMPANY INVEST potvrdiť.

8. Dňa 03.06.2019 uskutočnil správca dane ústne pojednávanie s bývalým konateľom spoločnosti OP Servis (p. P.), ktorý sa vyjadril k personálnemu (zamestnanci spoločnosti mali trvalý pracovný pomer) a materiálno-technickému vybaveniu spoločnosti, popísal priebeh dodania služby popísal, o aké služby sa jednalo (baliace služby pečiva) a kde boli vykonané, potvrdil vystavenie faktúr pre kontrolovaný daňový subjekt, priznanie a odvedenie DPH a tiež úhradu faktúr bankovým prevodom. K preprave sa vyjadril tak, že sa uskutočnila z Bratislavy do Nových Zámkov.

9. Na základe výsledkov daňovej kontroly vydal správca dane dňa 07.07.2020 rozhodnutie č. 101136598/2020, ktorým vyrubil kontrolovanému daňovému subjektu rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie september 2017 v sume XX.XXX,XX eura. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej „žalovaný“) rozhodnutím č. 101636253/2020 zo dňa 28.10.2020 prvostupňové rozhodnutie správcu dane č. 101136598/2020 zo dňa 07.07.2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne správca dane vydal rozhodnutie č. 576845/2020 zo dňa 14.12.2020 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správca dane opätovne vyrubil kontrolovanému daňovému subjektu rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie september 2017 v sume XX.XXX,XX eura. Správca dane na základe zistených skutočností vyslovil v prvostupňovom rozhodnutí záver, že zdaniteľné plnenia sa neuskutočnili tak, ako je deklarovane predloženými dodávateľskými faktúrami od spoločností AKYS a OP Servis, keďže v priebehu dokazovania vykonaného v priebehu daňovej kontroly neboli získané dôkazy, ktoré by preukazovali reálnosť dodania služby podľa § 9 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej „zákon o DPH“) v nadväznosti na § 19 zákona o DPH. Správca dane zároveň dospel k záveru o nepreukázaní zákonných predpokladov pre vznik práva kontrolovaného daňového subjektu na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH.

10. Voči prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane podal daňový subjekt odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. 149109/2021 zo dňa 07.04.2021 (ďalej „napadnuté rozhodnutie“). Žalovaný zopakoval priebeh vykonanej daňovej kontroly, popísal zistenia správcu dane a vo vzťahu k odvolacím námietkam daňového subjektu uviedol, že tieto nepovažoval za dôvodné. Niektorí v konaní vypočítaní konatelia (bývalí či v relevantnom čase aktuálni) priamo správcovi dane, resp. na základe dožiadania iným daňovým orgánom, síce tvrdili dodanie služieb kontrolovanému daňovému subjektu, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložili žiadne dôkazy. Správca dane použil ako dôkaz aj výpovede niektorých konateľov dodávateľských spoločností, ktoré boli vykonané v rámci daňových kontrol týchto spoločností (napr. výpoveď konateľa spoločnosti AKYS), keďže sa vyjadrovali k obchodnej činnosti - dodaniu služieb za zdaňovacie obdobia, kedy malo v zmysle účtovných dokladov dôjsť k dodaniu služieb kontrolovanému daňovému subjektu. K prevereniu kontrolných výkazov žalovaný uviedol, že údaje uvedené v kontrolnom výkaze majú iba informatívny charakter o prijatých a vystavených faktúrach. Skutočnosť, že daňový subjekt v kontrolnom výkaze uvedie náležitosti ohľadne vystavenej faktúry, nie je ešte dôkazom, že zdaniteľné plnenie bolo reálne uskutočnené v rozsahu a osobou uvedenou na faktúre.

11. Podľa žalovaného správca dane v priebehu dokazovania preveroval uskutočnenie zdaniteľného obchodu nielen po stránke formálnej (vystavené účtovné doklady), ale aj po stránke materiálnej, t.j. preveroval, či boli fakturované služby skutočne daňovému subjektu aj dodané, a to dodávateľom uvedeným na faktúre, resp. jeho subdodávateľmi. Za účelom preverenia deklarováných zdaniteľných plnení vykonal správca dane množstvo úkonov (vrátane dožiadaní), avšak ani na podklade zabezpečených dôkazných prostriedkov nebolo možné dospieť k záveru o splnení podmienok pre právo kontrolovaného daňového subjektu na odpočítanie DPH za zdaňovacie obdobie september 2017.

12. Žalovaný ako nedôvodné vyhodnotil aj námietky daňového subjektu v súvislosti s opakovaným predĺžením lehoty na vydanie prvostupňového rozhodnutia, kedy správca dane ako aj druhostupňový

orgán konal v súlade s ustanoveniami daňového poriadku. Za nedostatok však žalovaný považoval konanie správcu dane, ktorý daňovému subjektu neoznámil, že mu druhostupňovým orgánom bola opakovane predĺžená lehota na vydanie rozhodnutia ešte pred uplynutím už predĺženej lehoty, ale túto skutočnosť mu oznámil až pri ústnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2020. Samotná skutočnosť, že správca dane vydal rozhodnutie až v opakovane predĺženej lehote, nemala na skutočnosti uvedené v rozhodnutí vplyv.

13. Časť odvolacích námietok daňového subjektu nebola konkretizovaná a bola vedená len vo všeobecnej rovine, následkom čoho k nim nemohol žalovaný zaujať relevantné stanovisko a rozviedol ich taktiež len vo všeobecnej rovine.

II.

Správna žaloba (žalobné body)

14. Všeobecnou správnu žalobou zo dňa 14.05.2021 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného vrátane postupu daňových orgánov v administratívnom konaní, zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

15. Žalobkyňa namietala nesprávne vyhodnotenie predložených dôkazov zo strany správcu dane ako aj žalovaného, nedostatočné vysporiadanie sa s predloženými dôkazmi a postup daňových orgánov v rozpore so zákonom o DPH. Pokiaľ správca dane trval na povinnosti žalobkyne na preukázaní práva na odpočet DPH neurčitým okruhom dôkazov, bolo jeho povinnosťou uviesť, aké ďalšie dôkazy požaduje. Správca dane preniesol na žalobkyňu dôkazné bremeno v rozsahu, ktoré by nebol schopný uniesť žiaden bežný daňový subjekt, keďže vyžadovaná dokumentácia sa v obchodných vzťahoch vôbec nevyskytuje. Žalobkyňa v rámci daňovej kontroly predložila všetky bežne dostupné dokumenty, ktorými preukázala reálnosť jednotlivých zdaniteľných plnení a tiež skutočnosti, že ich dodali jednotliví dodávatelia, ktorí sú uvedení na faktúrach, dodacích listoch a obdobných dokumentoch.

16. Napadnuté rozhodnutie podľa žalobkyne nespĺňa obligatórne požiadavky predpokladané zákonom, keďže nevychádza zo správne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom žalovaný vec nesprávne právne posúdil. Žalobkyňa tiež namietala, že došlo k nedodržaniu lehoty na vydanie rozhodnutia vo vyrubovacom konaní, čo nie je len nedodržaním poriadkovej procesnej lehoty, ale ide o nedodržanie lehoty, ktorá limituje ukončenie vyrubovacieho konania ako osobitného daňového konania, resp. ako záverečnej fázy daňového konania, a teda ide o porušenie lehoty zákonnej, čo má za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

III.

Vyjadrenie žalovaného

17. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 11.11.2021 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej „SSP“).

18. K žalobnej námietke týkajúcej sa postupu správcu dane, ktorý trval na predložení ďalších dôkazov žalovaný uviedol, že správca dane vyzval žalobkyňu, aby v prípade, že má k dispozícii ďalšie dôkazy, ktoré by preukázali kontrolované skutočnosti, tieto predložila. Správca dane pritom nie je oprávnený a ani povinný v rámci prebiehajúcej daňovej kontroly a vyrubovacieho konania inštruovať daňový subjekt, aké doklady alebo dôkazy má predložiť, aby mu bolo možné uznať právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

19. Správca dane vykonával za účelom preverenia skutočností deklarovaných žalobkyňou na predložených účtovných dokladoch dokazovanie, pri ktorom postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Správca dane vykonával dokazovanie takým spôsobom a v takom rozsahu, ktorý mu umožnil preveriť realizáciu obchodných prípadov tak u žalobkyne, ako aj u jej priamych obchodných partnerov (dodávatelia), a tiež v subdodávateľských spoločnostiach. Svedecké výpovede navrhovaných zamestnancov dodávateľských spoločností bez predloženia ďalších dôkazov nebolo možné považovať za také dôkazy, ktoré by preukázali, že služby boli skutočne zrealizované vo fakturovanom rozsahu a práve osobou uvedenou na predložených faktúrach (resp. subdodávateľmi). K námietke žalobkyne, že správca dane napriek tomu, že disponoval osobnými údajmi zamestnancov dodávateľskej spoločnosti

nepredvolal ich k podaniu svedeckej výpovede žalovaný uviedol, že skutočnosť, že žalobkyňa predložila správcovi dane registračné listy zamestnancov dodávateľskej spoločnosti zo sociálnej poisťovne a zdravotných poisťovní nie je dôkazom o tom, že služby boli skutočne dodané uvedenou spoločnosťou. Svedkovia by možno svojimi výpoveďami potvrdili vykonanie služieb v prospech žalobkyne, ale svoje vyjadrenia by nepreukázali listinnými dôkazmi. Svedeckými výpoveďami sa v priebehu dokazovania v daňovom konaní overuje existencia deklarovaných obchodných prípadov, ktoré musia byť preukázané listinnými dokladmi.

20. K neprevereniu kontrolných výkazov dodávateľských spoločností žalovaný uviedol, že kontrolné výkazy obsahujú informácie o uskutočnených dodaniach tovarov a služieb. Uvedené informácie, tak ako aj informácie vyplývajúce z podaného daňového priznania alebo účtovnej evidencie je potrebné preveriť. Správca dane na základe skutočností zistených v dodávateľských, resp. subdodávateľských spoločnostiach v priebehu daňovej kontroly nepovažoval za potrebné preverovať predložené kontrolné výkazy.

21. Správca dane v rozhodnutí uviedol všetky úkony, ktoré za účelom preverenia skutočností vyplývajúcich z predložených listinných dôkazov vykonal, zistené skutočnosti vyhodnotil a k vyjadreniu žalobkyne k zisteným skutočnostiam, ako aj k nevykonaniu navrhovaných dôkazov, zaujal stanovisko. K namietanému právnomu posúdeniu veci žalovaný uviedol, že správca dane zistené skutočnosti odôvodnil v nadväznosti na ustanovenia daňového poriadku a zákona o DPH, pričom zistené skutočnosti hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Žalovaný vyslovil názor, že rozhodnutie vychádzalo zo skutkového stavu zisteného v takom rozsahu, ktorý je postačujúci pre vydanie rozhodnutia vo veci, pričom rozhodnutie striktné spĺňa požiadavky ustanovené v § 63 ods. 5 daňového poriadku.

22. K námietke žalobkyne ohľadom nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutia žalovaný uviedol, že správca dane pred uplynutím trojmesačnej lehoty na vydanie rozhodnutia požiadal druhostupňový orgán o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia, pričom v žiadosti uviedol dôvody, pre ktoré žiadal lehotu na vydanie rozhodnutia predĺžiť. Druhostupňový orgán žiadosti správcu dane vyhovel a lehotu na vydanie rozhodnutia správcovi dane predĺžil o tri mesiace. Správca dane pred uplynutím predĺženej lehoty opakovane predložil druhostupňovému orgánu žiadosť o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia, druhostupňový orgán žiadosti správcu dane opakovane vyhovel a lehotu na vydanie rozhodnutia predĺžil o tri mesiace. Správca dane informoval žalobkyňu o opakovanom predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia pri ústnom pojednávaní, ktoré sa konalo v priebehu opakovaného predĺženej lehoty. Pretože žalovaný, ako druhostupňový orgán, predĺžil správcovi dane lehotu na vydanie rozhodnutia opakovane, správca dane vydal rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane v lehote ustanovenej v oznámení druhostupňového orgánu. K námietke žalobkyne, že ju správca dane o predĺženej lehote upovedomil až pri ústnom pojednávaní, čím došlo k závažnému porušeniu daňového poriadku žalovaný uviedol, že správca dane svoju žiadosť o opakované predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia vo vyrubovacom konaní odôvodnil vykonaním ďalších úkonov, potrebných pre správne posúdenie zistených skutočností. Je na úvahe správcu dane, aké úkony v priebehu vyrubovacieho konania v predĺženej lehote za účelom zistenia oprávnenosti uplatnenia práva na odpočítanie dane vykoná. K vyjadreniu žalobkyne, že pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle umožniť správcovi dane opakovane predĺžiť už predĺženú lehotu, výslovne by túto skutočnosť v zákone uviedol žalovaný uvádza, že zo znenia § 68 ods. 3 posledná veta daňového poriadku vyplýva, že ak vzhľadom na mimoriadnu zložitnosť prípadu, iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno rozhodnúť ani v lehote troch mesiacov, môže túto lehotu pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť druhostupňový orgán. Zo znenia citovaného ustanovenia nevyplýva, že druhostupňový orgán nemôže predĺžiť lehotu na vydanie rozhodnutia vo vyrubovacom konaní, v zložitých prípadoch, opakovane.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

23. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť dňa 01.06.2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu

v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec, pôvodne vedená na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/105/2021 bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 náhodným výberom pridelená na konanie a rozhodovanie do senátu 4S Správneho súdu v Bratislave (ďalej „správny súd“) a je vedená pod sp. zn. BA-11S/105/2021. Na základe dodatku č. 4 k Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024 senát 4S koná a rozhoduje v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto rozsudku.

24. Správny súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu, preskúmal napadnuté rozhodnutie ako i priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, pričom viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

25. O žalobe rozhodol správny súd bez nariadenia pojednávania rozsudkom podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobkyňa ani žalovaný netrvali na nariadení pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14.01.2026 (§ 137 ods. 4 SSP).

26. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

27. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku, daňový subjekt preukazuje a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane pri správe daní, c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

28. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku, správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

29. Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku, správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

30. Podľa § 68 ods. 3 daňového poriadku, ak daňový subjekt predloží pripomienky a dôkazy v lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1, dohodne so správcom dane deň prerokovania pripomienok a dôkazov ním predložených; ak sa nedohodnú, určí deň ich prerokovania správca dane. Ak sa daňový subjekt nemôže zúčastniť na prerokovaní, je povinný určiť si na tento účel zástupcu. Správca dane na základe písomného vyjadrenia daňového subjektu a ním predložených dôkazov vykoná dokazovanie alebo miestne zisťovanie. Ak sa daňový subjekt alebo jeho zástupca nezúčastní na prerokovaní pripomienok a dôkazov ním predložených, správca dane spíše o tejto skutočnosti úradný záznam. Správca dane vydá rozhodnutie do troch mesiacov od uplynutia lehoty určenej vo výzve podľa prvej vety. Ak vzhľadom na mimoriadnu zložitost' prípadu, iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno rozhodnúť ani v lehote troch mesiacov, môže túto lehotu pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť druhostupňový orgán. Správca dane o predĺžení lehoty upovedomí daňový subjekt.

31. Podľa § 19 ods. 3 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

32. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

33. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3

a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

34. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

35. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preveriť zákonnosť aplikácie hmotnoprávných ustanovení zákona o DPH v nadväznosti na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok vzniku nároku žalobkyne na odpočet dane za prijaté zdaniteľné plnenia (služby) v kontrolovanom zdaňovacom období september 2017 od dodávateľov AKYS a OP Servis, preveriť či sú napadnuté rozhodnutia dostatočne a presvedčivo odôvodnené a vydané v zákonom stanovenej lehote.

36. Správny súd v súvislosti s obsahom podanej všeobecnej správnej žaloby, viazaný rozsahom a dôvodmi v nej uvedenými (§ 134 ods. 1 SSP) uvádza, že značná časť žalobkyňou podanej žaloby je tvorená všeobecnými tvrdeniami bez konkretizácie k prejednávanej veci či odkazom na zákonné ustanovenia, vrátane enumerácie všetkých zákonom stanovených dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 SSP. Žalobná námietka musí mať určitú mieru konkretizácie, aby správny súd mohol vôbec pristúpiť k súdnemu prieskumu. Bolo povinnosťou žalobkyne, aby svoje žalobné body dostatočne konkretizovala a tým umožnila správne súdu prieskum napadnutého rozhodnutia v kontexte uplatnených žalobných bodov.

37. Správny súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v rámci daňového konania je nevyhnutné rozlišovať medzi (I) požiadavkou na preukázanie hmotnoprávných podmienok priznania práva na odpočítanie DPH, (II) požiadavkou na preukázanie formálnych podmienok priznania práva na odpočítanie, (III) odopretím nároku na odpočítanie DPH z dôvodu daňového podvodu a (IV) odopretím nároku na odpočítanie DPH z dôvodu zneužitia práva.

38. Hmotnoprávnymi podmienkami pre priznanie práva na odpočet dane sú požiadavky, (I) aby daňový subjekt nárokujúci si odpočet bol zdaniteľnou osobou, (II) tovar alebo služby, na ktorých zakladá právo na odpočítanie dane, musia byť dodané alebo poskytnuté inou zdaniteľnou osobou a požiadavka, (III) aby zdaniteľná osoba dotknuté tovary alebo služby následne použila na účely svojich vlastných zdaniteľných plnení (čl. 168 písm. a) smernice Rady č. 2006/112/ES, ale aj rozhodnutia SD EÚ vo veci Senatex GmbH, C-518/14 zo dňa 15. septembra 2016, bod 28; vo veci Vikingo Fővállalkozó Kft., C-610/19 zo dňa 3. septembra 2020, bod 43; vo veci Kemwater ProChemie s. r. o., C-154/20 zo dňa 9. decembra 2021, bod 24). Formálne podmienky priznania práva na odpočet zodpovedajú najmä náležitostiam faktúry (čl. 178 písm. a) smernice Rady č. 2006/112/ES, rozhodnutia SD EÚ vo veci Senatex GmbH, C-518/14 zo dňa 15. septembra 2016, bod 29; vo veci Vikingo Fővállalkozó Kft., C-610/19 zo dňa 3. septembra 2020, bod 43; vo veci Kemwater ProChemie s. r. o., C-154/20 zo dňa 9. decembra 2021, bod 24). Zatiaľ čo medzi materiálne podmienky patrí postavenie (status) dodávateľa tovaru ako zdaniteľnej osoby, identita dodávateľa, resp. jeho správne uvedenie na faktúre patrí medzi podmienky formálne (rozhodnutia SD EÚ vo veci Kemwater ProChemie s. r. o., C-154/20 zo dňa 9. decembra 2021, bod 25; vo veci Ferimet SL, C-281/20 zo dňa 11. novembra 2021, body 26, 27).

39. Správny súd na základe rozhodnutí daňových orgánov konštatuje, že dôvodom pre nepriznanie práva na odpočítanie dane zo sporných obchodov žalobkyne bolo neunesenie dôkazného bremena žalobkyne vo vzťahu k preukázaniu, že zdaniteľné obchody sa uskutočnili dotknutými spoločnosťami, teda osobami uvedenými na sporných faktúrach (prípadne ich subdodávateľmi), a deklaroványm spôsobom. Bolo teda spochybnené splnenie materiálnej, resp. hmotnoprávnej podmienky práva na odpočítanie dane, a to dodanie služby osobou so statusom zdaniteľnej osoby, t. j. so statusom platiteľa dane podľa zákona o DPH (z materiálneho hľadiska).

40. K namietanému neprimeranému prenosu dôkazného bremena na žalobkyňu správny súd poukazuje na skutočnosť, že ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane uznaný. Dôvodom na prenos dôkazného bremena na daňový subjekt však nie je akákoľvek pochybnosť správcu dane o pravdivosti a hodnovernosti predložených listinných dokladov, ale len pochybnosť dôvodná. Takou je pochybnosť správcu dane, ktorá má oporu v správcovi dane zistených skutočnostiach obsiahnutých v administratívnom spise a je

naozaj spôsobilá objektívne vyvolať pochybnosti o splnení podmienok pre priznanie práva na odpočet dane. Keďže splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie dane preukazuje osoba, ktorá si odpočítanie dane uplatňuje (daňový subjekt), bola žalobkyňa následne povinná pochybnosti správcu dane vyvrátiť a preukázať, že hmotnoprávne podmienky na odpočítanie dane splnila.

41. Správny súd zdôrazňuje, že na splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr) s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, t. j. skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa DPH. Pokiaľ nie je preukázané, že by tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje pre vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia dokladu, hoci by obsahoval všetky formálne náležitosti.

42. Správca dane mal právo preveriť existenciu obchodu, príp. odstrániť vzniknuté pochybnosti, avšak nemal povinnosť žalobkyni napovedať, akým spôsobom má okrem predložených daňových dokladov preukázať pravdivosť svojich tvrdení o skutočnom vykonaní deklarovaneho zdaniteľného plnenia. Bolo na žalobkyni, aby predložila dôkazy potvrdzujúce, že plnenia skutočne prijala tak, ako to deklarovala. Správca dane nemá povinnosť inštruovať daňový subjekt, akými rôznymi dôkazmi by mohol preukázať ním deklarované (preverované) zdaniteľné plnenie. Dôkazné bremeno o dodaní služieb deklarovaným dodávateľom nezaťažuje správcu dane, ale daňový subjekt. Pokiaľ správca dane preukázateľne spochybnil vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených žalobkyňou, možno konštatovať, že splnil svoju dôkaznú povinnosť a v takom prípade je opäť len na daňovom subjekte, či predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybenie jeho pôvodných dôkazov správcom dane. Napokon je potrebné dodať, že konkrétne skutkové okolnosti preverovaných zdaniteľných plnení predsa nemôžu byť známe správcovi dane, ale musia byť známe práve žalobkyni, a preto ona jediná je spôsobilá rozpoznať okruh dôkazov, ktorými by mohla preukázať v konaní relevantné konkrétne skutkové okolnosti osvetľujúce dodanie preverovaných služieb dodávateľmi uvedenými na faktúrach.

43. Správny súd teda konštatuje, že má za nepochybne preukázané, že k uskutočneniu zdaniteľného plnenia nedošlo, resp. žalobkyňa vo vzťahu k deklarovaneho zdaniteľnému plneniu neunesla dôkazné bremeno. Ak si teda žalobkyňa nárokovala odpočítanie DPH na základe takto neexistujúceho plnenia, právo na odpočítanie DPH jej vôbec nevzniklo, keďže fakticky nebolo žiadne zdaniteľné plnenie ani uskutočnené.

44. K námietke týkajúcej sa nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutia správny súd uvádza, že znenie § 68 ods. 3 daňového poriadku umožňuje, ak vzhľadom na mimoriadnu zložitosť prípadu, iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno rozhodnúť v lehote troch mesiacov, primerane predĺžiť lehotu na vydanie rozhodnutia pred jej uplynutím, a to na základe písomného odôvodnenia. O tomto rozhoduje druhostupňový orgán a správca dane musí o tejto skutočnosti upovedomiť dotknutý daňový subjekt. Príslušná právna úprava však nijako neobmedzuje počet predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia, ak vzhľadom na mimoriadnu zložitosť prípadu, iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu prípadu nemožno vydať rozhodnutie ani už v raz predĺženej lehote. Bolo aj v záujme žalobkyne, aby v rámci vyrubovacieho konania boli náležite zistené všetky skutočnosti ovplyvňujúce jeho výsledok. Za určité procesné pochybenie považuje správny súd situáciu, kedy správca dane o opakovanom predĺžení lehoty neupovedomil daňový subjekt v primeranom čase, ale daňový subjekt sa o vzniknutom stave dozvedel až pri ústnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2020. V súlade s ustanovením § 191 ods. 1 písm. g) SSP môže porušenie procesného pravidla (ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy) viesť k zrušeniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy len v prípade, ak je (i) podstatné a (ii) ak mohlo mať vplyv na správnosť výroku vo veci samej (mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej). Zároveň však správny súd uvádza, že § 191 ods. 1 písm. g) SSP vymedzuje zásady posudzovania procesných nedostatkov v postupoch/konaniach orgánov verejnej správy a vychádza pritom z toho, že procesné nedostatky v postupoch správneho orgánu môžu byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia len v prípade, ak mohli mať vplyv na jeho správnosť a zákonnosť. Rozhodnutie nemožno zrušiť len preto, aby sa zopakoval proces v záujme odstránenia jeho formálnych nedostatkov, pokiaľ by takýto postup nemohol privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania. V uvedenom prípade, keď správca dane primeraným spôsobom neupovedomil daňový subjekt o predĺžení lehoty, vzniknutý stav podľa názoru správneho súdu nemal bezprostredný vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia, obzvlášť v situácii, keď sa daňový subjekt

o predĺžení lehoty na vydanie rozhodnutia vo vyrubovacom konaní dozvedel na pojednávaní konanom dňa 06.06.2020.

45. Správny súd dodáva, že nie je povinnosťou zaoberať sa všetkými namietanými skutočnosťami ale len tými, ktoré boli rozhodujúce pre vydanie napadnutých rozhodnutí. V tomto kontexte súd poukazuje na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej právo na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je inter alia aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutie, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná podrobná odpoveď, plnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napríklad rozhodnutia ESLP vo veciach Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. 329/2010, III. ÚS 726/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo/150/2009).

46. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby, ktorú podľa § 190 SSP zamietol.

47. Záverom správny súd odkazuje na rozhodnutie Správneho súdu v Bratislave sp. zn. NR-11S/109/2021 zo dňa 10.12.2025, v rámci ktorého tunajší súd preskúmaval zákonnosť prvostupňového rozhodnutia správcu dane a druhostupňového rozhodnutia žalovaného týkajúceho sa zdaňovacieho obdobia máj 2017, pričom skutkové okolnosti a právne posúdenie vo veci bolo obdobné. So závermi tunajšieho súdu uvádzanými v odkazovanej veci, v súvislosti s ktorými došlo k zamietnutiu žaloby žalobkyne, sa správny súd stotožnil aj v tomto prejednávanom prípade.

48. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a žalovanému správneho orgánu aj napriek úspechu v konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže nevzhliadol existenciu výnimočných okolností, za ktorých by bolo možné orgánu verejnej správy danú náhradu priznať.

49. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 439 ods. 1 v spojení s § 443 ods. 2 písm. a), § 145 ods. 2 písm. a) a § 493e SSP/.

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,

- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).